

Станом на сьогоднішній день, в будівництві необхідно чітко структурувати бізнес-процеси та спеціалізувати професійні навички. Кваліфіковане управління бізнес-проектами в будівництві, та поза його межами, забезпечує в основних напрямках реалізації проектів, надійну підтримку, мінімізує різного роду можливі ризики та посприяє успішності проекту в напрямку реалізації.

Ефективне управління обсягом робіт, управлінських якостей та навичок витратат часу – дає чіткі гарантії якісного та вчасного виконання проекту та дає змогу досягти очікуваного результату.

Для управління будівельним проектом необхідні знання сучасного менеджменту, а також всіх процесів проектування та зведення об'єкта.

Функції управління будівельним проектом включають в себе:

- Організація та проведення нарад;
- Розробка, контроль та виконання графіків робіт;
- Координація та контроль термінів виконання робіт з іншими видами робіт безпосередньо на об'єктах;
- Дотримання та контролювання технології виконання робіт;
- Контроль відповідності проекту та якості використаних матеріалів;
- Контроль відповідності та якості виконаних робіт на об'єктах.

В загальному, управління будівельними проектами включає в себе велику кількість задач, які підлягають ресурсним обмеженням, досягнути виконання яких можна шляхом реалізації певної низки операцій.

Д. Крижко

Науковий керівник – к.е.н., доц. Л.А. Сенів

ВПЛИВ ПРОЕКТУ «ПІВНІЧНИЙ ПОТІК-2» НА ЕКОНОМІКУ КРАЇН ЄС ТА УКРАЇНИ

Станом на вересень 2018 року Міністерство фінансів України внесло до основних фіскальних ризиків реалізацію російським "Газпромом" проекту газопроводу "Північний потік-2", який у липні почали прокладати з Російської Федерації в Німеччину через Балтійське море в обхід України [1]. «Північний потік-2» – є альтернативою чинного газогону «Північний потік» – основного транзитеру природного газу до Європи з Росії через Україну. Через міцну підтримку «Північного потоку-2» Німеччиною та завершення в 2019 році дії чинного контракту між Газпромом та Україною на транзит російського газу через український магістральний трубопровід, Українська економіка опинилася під загрозою [2]. На думку Міністерства фінансів, втрати значної частки доходів від транзиту російського газу сягатимуть до 3% ВВП або до до 3,5 млрд.дол. щороку.

Негативні економічні наслідки реалізації проекту «Північний потік-2» вплинуть і на економіку країн Європи. ПАТ «Газпром» отримає контроль над обсягом і ціною газового ринку континентальної Європи, а також фізичну можливість взагалі відмовити в постачанні газу державам Центральної Європи. Таким чином, наслідки виконання проекту "Північний потік-2" вийдуть далеко за межі комерції або внутрішніх справ держав – членів ЄС і спричинять енергетичну кризу, економічну та політичну дестабілізацію всієї Європи, а відтак і всього світу.

Для мінімізації негативних наслідків вище названого проекту уряду України необхідно здійснити ряд заходів. Зокрема, якщо газопровід "Північний потік-2" буде запущений, то Україна намагатиметься отримати компенсацію в розмірі 12 мільярдів доларів. Відповідний позов вже подано в арбітражний суд. Про це зазначив головний комерційний директор НАК "Нафтогаз України" Юрій Вітренко. Він також додав, що Україна може зараз вимагати перегляду тарифу. «Нафтогаз» вже вимагав від російського Газпрому виплати компенсацій за недотримання мінімальних обсягів прокачування газу через українські потужності. Стокгольмський арбітраж зобов'язав Газпром виплатити на користь «Нафтогазу 4,63» млрд. доларів за недопостачання газу за угодою про транзит.

Проти реалізації даного проекту гостро виступає Данія, яка не дала офіційного дозволу на будівництво газопроводу. Прем'єр-міністр Данії Ларс Расмуссен чітко заявив: дозволимо лише у випадку, якщо Росія гарантує продовження транзиту через Україну.

Різно виступають проти "Північного потоку-2" Польща і країни Балтії. Уряд Польщі втрачатиме гроші за транзит російського газу до Німеччини, а Литва, Латвія та Естонія небезпідставно побоюються, що, отримавши прямий трубний доступ до Європи, Росія перестане з ними рахуватися взагалі.

Категорично проти будівництва "Північного потоку-2" і Сполучені Штати. Білий Дім погрожує санкціями учасникам цього проекту, зокрема акціонерам з Німеччини.

Щодо юридичних аспектів реалізації «Північного потоку-2» варто зазначити, що енергетичне право Євросоюзу («Газова директива 2009/73/ЄС») обмежує можливість компаній ставати монополіями на газовому ринку. Компанії в ЄС не можуть володіти і газопроводом, і газом у ній, і можливостями постачання палива до кінцевого споживача. Тому, Газпром ризикує опинитися у складній ситуації, адже постачає газ, володіючи водночас контрольним пакетом акцій у трубопроводі. Однак спроба поширити цю директиву на «зовнішні» газопроводи, що постачають газ до ЄС з інших країн, може зіткнутися з правовою дилемою. Якщо директива застосовуватиметься на «європейському» кінці газопроводу, то навряд чи Росія застосовуватиме його на «російському» кінці, а це створить правову колізію, яка вимагатиме спеціальної угоди між ЄС та Росією. З іншого

боку, розширення директиви все одно вимагатиме згоди країн-членів ЄС (на рівні Ради Євросоюзу). До того ж Євросоюз порушує 274 статтю «Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС», яка передбачає взаємні консультації сторін з приводу перспективних проектів і програм розвитку енергетичної інфраструктури [2].

Отже, країни ЄС та Україна повинні об'єднатись проти реалізації проекту «Північний потік-2» для перешкодження Росії посилити сфери впливу на західний енергетичний ринок та для збереження геополітичної значущості ряду європейських країн.

Література:

1. *Як Північний потік-2 вплине на економіку України: дані Мінфіну [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://24tv.ua/ukrayina_tag1119*
2. *Чому «Північний потік-2» небезпечний — інтерв'ю з експертом Михайлом Гончаром [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hromadske.ua/posts/chomu-pivnichnyi-potik-2-nebezpechnyi>*

В. Крошний

Науковий керівник – асистент каф. АФМ Савчин О.І.

ЛІДЕРСТВО ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

На початку XXI століття, одним з ключових чинників від яких залежить успішність діяльності організацій, визнається лідерство. Саме на розвиток лідерства сьогодні спрямовуються зусилля у багатьох країнах світу, як розвинених, так і тих, що прагнуть посилити свою конкурентоспроможність на міжнародній арені. Лідерство розвивають як у приватному, так і публічному секторах, і, зокрема, на державних службах. Лідерство є серцевиною належного демократичного врядування, сучасною концепцією управління.

Розвиток лідерства у контексті реформування державної служби, реалізації адміністративної реформи, визначення нового курсу розвитку Української держави є стратегічною умовою належного врядування в Україні. Державні службовці для того аби бути лідерами, провідниками системних реформ у суспільстві, вони повинні володіти необхідними компетенціями щодо набуття лідерських навичок та підвищення своєї кваліфікації відповідно до вимог часу. Уряд України продовжує модернізувати свій підхід до управління людськими ресурсами на державній службі у напрямку приведення державної служби у відповідність до принципів та стандартів, які широко апробовані у Європейському союзі [1].